

A Fővárosi Ítéletábra a dr. Sebők Imre Ügyvédi Iroda (.....) által képviselt felperesnek a cégjegyzékből törölt ügygondnok alperes elleni cégbíróági végzések hatályon kívül helyezése iránti perében a Budapest Környéki Törvényszék 2016. június 15-én kelt 6.G.40.132/2016/6. számú ítélete ellen a felperes részéről benyújtott fellebbezés folytán - nyilvános tárgyaláson - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a keresetet elutasító részében helybenhagyja, az ügygondnok díjának összegére vonatkozó részében megváltoztatja és az ügygondnok díját bruttó 190.500 (százkilencvenezer-ötszáz) forintra leszállítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg ügygondnoknak bruttó 95.000 (kilencvenötezer) forint másodfokú ügygondnoki díjat.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Felperesi jogelőd Zrt., valamint a perben nem álló között 2012. szeptember 06. napján 11.500.000,- EUR összegű hitelkeret szerződés jött létre, amelyet..... közjegyző 11064/Ü/3064/2012. ügyszámon közokiratba foglalt. A Korlátolt Felelősségű Társaság (alperes) az egységes szerkezetű hitelkeret-szerződésben biztosítékot nyújtó kötelezettként a szerződés 8.3. pont f) alpontja szerint készfizető kezességet vállalt az Kft.-nek a hitelszerződésből eredően esedékessé vált, és az Kft. által megfizetni elmulasztott kamattartozás megfizetésére.

Az Zrt. 2015. december 21. napjával a Hpt. 17/A. §-on alapuló jogszabályi lehetőséggel élve a hitel és pénzkölcsön nyújtására irányuló szerződéses állományából átruházott öt jogosító jogokat és terhelő kötelezettségeket, valamint az ilyen szerződésekből eredő követelésállományt az Zrt. részére.

Az állományátruházási szerződés alapján a hitelszerződést biztosító megállapodásokból eredő jogok és kötelezettségek is átszálltak az Zrt.-re, így az alperest kötelező biztosítéki szerződésből eredő követelések, jogok és kötelezettségek is.

Az Zrt. cégneve 2016. január 15. napjával (felperes) változtatott. Felperes azZrt. szerződéses jogutódja.

Az alperes 2015. április 21. napjával végelszámolással történő megszűnéséről döntött, ezen időponttól végelszámolás alatt állt. A felperesi jogelőd Zrt. 2015. június 17. napján kelt és az alperes végelszámolója, részére 2015. június 18. napján személyesen átadott hitelezői nyilatkozatban 631.095.703 forint összegű hitelezői igényt jelentett be, és kérte a bejelentett

hitelezői igényt elismert követelésként visszaigazolni.

A végelszámoló 2015. június 18. napján a hitelezői igénybejelentést átvette, az okiratra „Átvettem 2015. 06. 18.” feljegyzést vezetett, és aláírással látta el.

A felperes a szerződéses jogutódlásról, a követelés átruházásáról az alperest tájékoztatta.

A végelszámolási eljárásban a végelszámoló a tárgyi hitelezői igénybejelentést nem igazolta vissza a hitelező pénzügyi intézet, vagy annak szerződéses jogutóda felé, nyilatkozatot nem tett. Felperes és jogelődje a végelszámolási eljárásban a végelszámoló jogsértő hallgatását nem kifogásolta, törvényességi eljárást nem kezdeményezett.

A végelszámoló 2015. december 10-én változásbejegyzési kérelmében kérte az alperes törlését a cégnyilvántartásból. A kérelméhez becsatolta a 2015. november 30. napján meghozott 1/2015. (XI.30.) számú alapítói határozatot, amely szerint: „Az alapító a mai napon az utolsó üzleti év számviteli törvény szerinti beszámolóját, a zárójelentést, az adóbevallást és a vagyonfelosztási javaslatot elfogadja.” A 2/2015. (XI. 30.) számú alapítói határozatot, amely szerint a végelszámoló tevékenységéért díjazás nem jár, így a végelszámoló a vagyonfelosztási javaslatot ennek megfelelően készítette el. „A végelszámolót az alapító az elvégzett munkáját megköszönve a mai nappal felmenti, egyúttal megbízza azzal, hogy a társaság cégnyilvántartásból való törlése érdekében eljárjon, valamint a cég megszűnéséből eredő egyéb szükséges intézkedéseket tegye.” A 3/2015. (XI. 30.) számú alapítói határozatot, amelyben az alapító a határozathozatal napjával kimondja a társaság jogutód nélküli megszűnését és befejezetté nyilvánítja a végelszámolást. Az alapító a vagyonkiadás időpontját akként határozza meg, hogy azt a végelszámoló jogosult kitűzni a Cégbíróóság törölt végzésének kézhezvételét követően 30 napon belüli időpontra, melyről köteles az alapítót 5 nappal előbb rövid úton értesíteni. Rögzítette a határozat, hogy az alapító a társaság iratanyagát átvette, és vállalta, hogy azt a jogszabály által előírt ideig megőrzi.

Az alperes a cégeljárásban a kérelemhez becsatolta a végelszámoló külön nyilatkozatát, amelyben végelszámoló kijelenti, hogy a rendelkezésére álló okiratokon alapuló tudomása szerint „valamennyi hitelezői igény kielégítése megtörtént, és a társaságnak köztartozása nincs.” Csatolta a társaság által elfogadott végelszámolói zárójelentést és a vagyonfelosztási javaslatot. Végelszámolói zárójelentés értelmében hitelezői igény nem került bejelentésre, a végelszámolás során a keletkező fizetési kötelezettségeknek pedig a kft. eleget tett. A vagyonfelosztási javaslat értelmében alperes vagyona összesen 137.746 forint, részben Afa-visszaigénylésben megnyilvánuló követelés, részben saját pénzeszköz, amellyel szemben a társaság kötelezettsége 133.450 forint. Csatolásra került továbbá a Budapest Főváros Kormányhivatala Nyugdíj-biztosítási Főosztálya igazolása, amely szerint nyugdíj-biztosítási adatszolgáltatási kötelezettségét a cég teljesítette. A teljes tevékenységet záró- adóbevallási dokumentáció, az ahhoz kapcsolódó NAV igazolások a beszámoló letétbehelyezésének igazolása.

A Budapest Környéki Törvényszék Cégbíróósága 2016. február 22-én kelt19. számú végzésével az alperesi társaság megszűnésére tekintettel elrendelte annak cégjegyzékből törlését 2016. február 22. napi hatállyal. A végzésben rögzítette, hogy azzal szemben fellebbezésnek nincs helye. Tájékoztatta az érdekelteteket, hogy a végzés, vagy annak meghozatala alapjául szolgáló iratok jogszabályba ütközése miatt az ügyész, valamint az, akire a végzés rendelkezést tartalmaz - a rendelkezés őt érintő részére vonatkozóan -, pert indíthat a cég ellen a végzés hatályon kívül helyezése iránt a cég székhelyes szerint illetékes törvényszék előtt. Tájékoztatást adott arról is, hogy a cég törlését elrendelő végzés ellen a pert a bíróság által kirendelt ügygondnok ellen kell megindítani, a perindításra pedig a végzés cégközlönyben való közzétételétől számítottan 30 napos nyitva álló határidő van, amely határidő mulasztása jogvesztéssel jár. Rögzítette a végzésben, hogy az adatok bejegyzése és közzététele a végelszámoló nyilatkozata alapján történt, amely arra vonatkozott, hogy a cég a tartozásait kiegyenlítette, továbbá az elfogadott zárójelentés, valamint az

utolsó üzleti év számviteli törvény szerinti beszámolója, vagyonfelosztási határozat, jogi képviselő meghatalmazása, illetve képviseleti jogának igazolása okiratok, valamint egyéb okiratok alapján.

A Budapest Környéki Törvényszék Cégbírósága Cg.20. számú végzésében a /19. számú végzés alapján elrendelte a Korlátolt Felelősségű Társaság elnevezésű cég cégjegyzékből történő kivezetését 2016. február 22-i hatállyal.

A19. számú és a20. számú végzés a Céglépcsőben 2016. február 25-én került közzétételre.

A felperes 2016. március 25-én előterjesztett keresetében a Ctv. 65. § (1) bekezdése alapján a Budapest Környéki Törvényszék Cégbírósága19. és/20. számú végzései hatályon kívül helyezését kérte a végzések és az azok alapjául szolgáló iratok jogszabályba ütköző voltára hivatkozással. Kérte az alperes részére ügygondnok kirendelését. Előadta, hogy jogelődje, azZrt. 2015. június 17-én kelt és az alperes végelszámolója által 2015. június 18-án átvett „Hitelezői igénybejelentés” tárgyú levelével összesen 631.095.703 forint hitelezői igényt jelentett be alperes végelszámolási eljárásában, igényt tartva a kiegyenlítésig járó késedelmi kamatokra is. Az alperes készfizető kezesi kötelezettséget vállalt az Zrt. és az Korlátolt Felelősségű Társaság között létrejött hitelszerződésből eredő adósi tartozásért. Az alperes a vele szembeni tartozást, annak ellenére, hogy a végelszámoló a cégeljárásban ilyen tartalmú nyilatkozatot tett, nem egyenlítette ki.

Egyebek mellett mellékelte a 2016. január 27-én kelt, az alperesnek címzett, jogutódlásra vonatkozó tájékoztató levelet.

A per tárgyalásán a keresetösségi joga körében hangsúlyozta, hogy a hitelezői igénybejelentést határidőben benyújtotta, anyagi jogi értelemben a hitelezői igénye nem szűnt meg, a Ctv. 65. § (1) bekezdése értelmében fennáll a jogi érdekeltsége az igénye érvényesítésére.

Az elsőfokú bíróság, miután a felperes előlegezte a 400.000 forint ügygondnoki díjat, a törölt alperes helyett ügyvédet ügygondnokként kirendelte.

Az alperesként eljáró ügygondnok a kereset elutasítását, felperes költségében marasztalását kérte. Elsődlegesen arra hivatkozott, hogy a Ctv. 65.§ (1) bekezdése alapján a felperesnek nincs perindítási jogosultsága, mert ránézve az általa hivatkozott két végzés semmiféle rendelkezést nem tartalmaz. Másodlagosan érdemben is vitatta a keresetet. Rámutatott, hogy a Ctv. 65. § (3) bekezdése alapján csak olyan jogszabálysértésre lehet kereseti kérelmet alapítani, amelyet a cégbíróági eljárásban a bíróságnak észlelnie kellett volna. A felperes nem jelölt meg olyan okiratot, amely alapján a jogszabálysértés tényét észlelnie kellett volna a cégbíróáságnak. Az a végelszámoló nyilatkozat ugyanis, hogy hitelezői igényt senki sem jelentett be a céggel szemben, a nyilatkozat valótlansága esetén sem alapozza meg a kereseti kérelmet, hiszen a nyilatkozat valóságtartalmát a cégbíróáságnak nem kell vizsgálnia. A nyilatkozat valótlansága a kötelezően benyújtásra került mellékletekből nem volt megállapítható. A felperesnek róható fel az a mulasztássorozat, amely a végelszámolás megindítását követően a felperes eljárásában, illetve a felperesi jogelőd eljárásában volt tapasztalható. A Ctv. 106. § (1) bekezdése szerinti 40 napos határidő leteltét követő 15 napon belül a végelszámoló köteles a cégbíróáság felé hitelezői jegyzéket benyújtani. Ez hitelezői jegyzék bárki által megismerhető és megtekinthető nyilvános adat. Ugyanezen időtartam alatt köteles a végelszámoló a Ctv. 106. § (2) bekezdése alapján tájékoztatót adni a hitelezőknek a követelés elismeréséről, vitatásáról és besorolásáról. Amennyiben ezen kötelezettségét a végelszámoló megsérti, úgy a hitelező törvényességi felügyeleti eljárás keretében érvényesítheti jogát a Ctv. 106. § (3) bekezdése alapján. Amennyiben pedig a végelszámoló az igénybejelentési határidő leteltét

követő 30 napos határidőben nem nyújt tájékoztatást a követelés elismeréséről vagy vitatásáról, a kifizetés várható időpontjáról, akkor a hitelező a Ctv. 109.§ (1)-(2) bekezdése alapján kifogással élhet a végelszámoló mulasztása miatt a cégbíróságnál. Figyelemmel arra, hogy a felperes semmilyen aktív közreműködést nem mutatott az igénybejelentése nyilvántartásba vétele során, vagy a végelszámoló mulasztása okán, ezen felperesi mulasztások a Ctv. 65.§ (1) bekezdése szerinti perindítással már nem orvosolhatók. Védekezett azzal is, hogy a hivatkozott közokiratba foglalt hitelszerződés 8.3.f) pontja alapján az alperes helytállási kötelezettsége az egyenesadós fizetési felszólítását követően áll be, a perben a felperes nem igazolta, hogy ezen fizetési felszólítást az egyenes adós felé megtette.

Az elsőfokú bíróság 2016. június 15-én kelt 6.G.40.132/2016/6. számú ítéletével a keresetet elutasította. Az alperes ügygondnok díját bruttó 400.000 forint összegben állapította meg azzal, hogy annak viselésére a felperes köteles. Rendelkezett az ítélet jogerőre emelkedését követően a BKT Gazdasági Hivatala letétkezelőjének megkereséséről, az ügygondnoki díj EL 00569/2016. elnöki letétből kiutalása iránt. Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság a Ctv. 65. § (1)-(3) bekezdése idézését követően kifejtette, hogy a jogszabály a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránti pertípusban korlátozó rendelkezést tartalmaz a keresetösségi jog tekintetében. A perindítási jogosultság kizárólag a végzéssel közvetlenül érintetteket, így a végzéssel törölt vagy bejegyzett személyeket és az ügyészt illeti meg, a perindításra jogosultak köre nem tágítható. A keresettel támadott,Kft. „va.” végelszámolása ügyében/19. és /20. sorszámokon meghozott végzések a felperesre nézve egyáltalán nem tartalmaznak rendelkezést, ebből következően a felperes nem rendelkezik a Ctv. 65. § (1) bekezdése szerinti perindítási jogosultsággal, ezért a kereset elutasításának volt helye. Megjegyezte, hogy a keresetösségi jog hiánya okán érdemben a keresetet nem vizsgálta. Így nem vizsgálta azt a körülményt, hogy a Ctv. 65. § (3) bekezdésére alapított kereseti kérelem jogalapja fennáll-e vagy sem, nem vizsgálta, hogy a jogszabálysértést a cégbíróságnak észlelnie kellett vagy sem. A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pereszes felperest kötelezte az alperesként eljáró ügygondnok díjának megfizetésére.

Az ítélettel szemben a felperes fellebbezett. Elsődlegesen az ítélet keresete szerinti megváltoztatását, a Ctv. 66. § (1)-(2) bekezdésében rögzített intézkedések megtételét, alperes perköltségben marasztalását, másodsorban az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára utasítását, harmadlagosan a per tárgyalásának felfüggesztését, negyedlegesen az ítélet perköltségre vonatkozó rendelkezésének megváltoztatását, a 400.000 forint ügygondnoki díj 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet szerinti mértékre leszállítását kérte. A keresetlevélben és az azt követően tett nyilatkozatait fenntartva előadta, hogy az elsőfokú bíróság jogsértően állapította meg a keresetösségi joga hiányát, jogsértően nem vizsgálta érdemben a keresetet.

A felfüggesztés iránti kérelme alapjául arra hivatkozott, hogy jelen per alperese az Kft. „fa.” egyszemélyi tulajdonosa, azonban ezen üzletrészét jogszabályba ütközően értékesítette. Közte és az Kft. „fa.” között a Budapest Környéki Törvényszéken 2.G.40.398/2016. szám alatt az üzletrész értékesítésével kapcsolatos tulajdonosváltást bejegyző végzés hatályon kívül helyezése iránt per van folyamatban. A per azért előkérdése jelen eljárásnak, mert amennyiben a változásbejegyző végzés hatályon kívül helyezésre kerül, akkor az Kft. „fa.” tulajdonosi szerkezete az üzletrész átruházást megelőző eredeti állapotra fog helyreállni, ebben az esetben pedig jelen per alperesének olyan üzletrész lesz a tulajdonában, amelynek felosztására, értékesítésére nem került sor, mely körülmény kizárja a végelszámolás jogszerű befejezhetőségének lehetőségét. Amennyiben jelen ítélet jogerőre emelkedne, az Kft. „fa.” tulajdonosi szerkezete már nem lenne helyreállítható. Indítványozta a hivatkozott peres ügy iratai beszerzését.

Állította, hogy az elsőfokú bíróság túlzott mértékű perköltséget állapított meg a meg nem határozható pertárgyértékhez és az ügygondnok által kifejtett jogi képviselői tevékenységhez képest. A perbeli egyetlen tárgyalás 50 percig tartott, az alperesi ügygondnok csupán egy háromoldalas ellenkérelmet nyújtott be. Az IM rendelet szerinti díjjal számolva a megállapított ügygondnoki díj mintegy 62 megkezdett órányi tevékenységet jelentene az ellenkérelem elkészítésével és a tárgyalásra való felkészüléssel kapcsolatban, nyilvánvalóan ilyen mértékű munka az ügygel összefüggésben nem merült fel.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását, a felperes perköltségben marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a felperes által hatályon kívül helyezni kért végzések a felperesre vonatkozóan rendelkezést nem tartalmaznak, ezért a felperesnek a Ctv. 65.§ (1) bekezdése alapján nincs perindítási jogosultsága, melyre tekintettel minden további kérdés vizsgálata nélkül jogszerűen utasította el a keresetet. Az elsőfokú bíróságnak jogkérdésben kellett döntenie, mely független minden, a felperes által a keresetlevélben, az elsőfokú tárgyaláson, illetve a fellebbezésben megjelölt egyéb eljárásoktól és kérdésektől. Így megalapozatlan a felperes eljárás felfüggesztésére tett indítványa is, mivel a felperes perindítási jogosultsága megítélésének nem előkérdése más bírósági vagy hatósági eljárás. Még ha lenne is a felperesnek keresetindítási jogosultsága, akkor sem lenne szükséges a felfüggesztés, mivel ha egy jogutód nélkül megszűnt gazdálkodó szervezet vonatkozásában utóbb tulajdonát képező vagyonelem bukkan fel, akkor azt a kérdést a Ctv. 119. §-a szerinti eljárásban kell rendezni. Továbbra is fenntartotta az elsőfokú eljárásban a kereset érdemben megalapozatlan voltára tett előadását, utalva arra is, hogy a felperes végelszámolási eljárás lefolytatásához kapcsolódó mulasztásai nem alapozzák meg a jelen per tárgyává tett cégbíróági végzések jogszabályba ütközését. Az ügygondnoki díj mérséklése körében arra utalt, hogy egy ügyben ügygondnokként tevékenységet kifejtteni lényegesen jelentősebb erőfeszítést, időbeli ráfordítást igényel, mint megbízottként eljárni. Az ügygondnoknak nincs kapcsolata az ügyféllel, az ügyet, a ténybeli és jogi helyzetet egyáltalán nem ismeri. A kirendelést követően az aktába betekintett, az iratokat áttanulmányozta, átnézte az érintett gazdálkodó szervezetek cégbíróági és nyilvánosan elérhető dokumentumait. A vonatkozó jogszabályokat értelmezte, áttekintette a bíróságok megismerhető jogértelmezését és ítélkezési gyakorlatát, mely alapján érdemi ellenkérelmet elkészítette, mely tükrözi a jelentős előkészítő munkálatokat számtalan eseti döntésre történő hivatkozással. Ezt követően került sor a bírósági tárgyaláson való részvételre.

(A Kúria Gf.VII.30.344/2017/2. számú végzésével helybenhagyta a Fővárosi ÍtéltáblaKft. felperesi jogutód perbelépése iránti kérelmet elutasító 16.Gf.40.489/2016/5. számú végzését.)

A fellebbezés az alábbiakra tekintettel megalapozatlan.

A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Ctv.) 65. § (1) bekezdése szerint a kérelemnek helyt adó cégbejegyzési (változásbejegyzési) végzés ellen fellebbezésnek nincs helye. A végzés vagy az annak meghozatala alapjául szolgáló iratok jogszabályba ütközése miatt az ügyész, valamint az, akire a végzés rendelkezést tartalmaz - a rendelkezés őt érintő részére vonatkozóan - pert indíthat a cég ellen a végzés hatályon kívül helyezése iránt a cég székhelye szerint illetékes törvényszék előtt. A cég kérelemre történő törlését elrendelő végzés ellen a pert a bíróság által kirendelt ügygondnok ellen kell megindítani.

A Ctv. 65. § (1) bekezdése a céget kérelemre cégjegyzékből törlő végzéssel szemben is biztosít

sajátos, utólagos jogorvoslati lehetőséget. A perindítási jogosultságot azonban a Ctv. szigorú szabályokhoz köti, míg az ügyészt a határozat teljes terjedelmével szemben illeti meg a perindítási jogosultság, addig az egyéb jogosultakat csakis a rendelkezés rájuk vonatkozó részével kapcsolatosan. Az egyéb jogosultak körét a gyakorlat megszorítóan értelmezi, így csak azon személy keresetösségi joga ismerhető el, akire nézve a bejegyző végzés nevesítve rendelkezést tartalmaz. A végelszámolás alatt állt, de utóbb cégjegyzékből törölt társaság hitelezője ezért perindítási jogosultsággal nem rendelkezik.

Az elsőfokú bíróság a Ctv. 65. §-ának idézett rendelkezését a fent kifejtetteknek megfelelően értelmezte, és a helyesen megállapított tényállásból helytálló jogi következtetésre jutott a felperes keresetösségi joga hiányának megállapításával, a kereset érdemi vizsgálat nélküli elutasításával. A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság kifejtett indokaival minden tekintetben egyetértett.

A felperes keresetösségi joga fennállásának hiánya folytán jelen perben a kereset tárgyában nincs olyan döntés, amelynek előkérdését képezhetné a fellebbezésben hivatkozott peres eljárásban hozandó határozat, ezért a per tárgyalása felfüggesztésének feltételei nem állnak fenn.

Tévedett ugyanakkor az elsőfokú bíróság az alperesként eljáró ügygondnok díjának megállapítása során. A PK. 149. számú állásfoglalás értelmében főszabályként nem az eljárás tárgyának értéke döntő, hanem a díjat elsősorban az ügygondnok által kifejtett munkával arányban állónak kell megállapítani.

A jelen perben az alperes helyett eljáró ügygondnok kirendelésére 2016. május 11-én került sor. Az ügygondnok megjelent azon a 2016. június 15-i tárgyaláson, amelyen az elsőfokú bíróság ítéletet hozott, és ott 6/A/1 alatt egy érdemi ellenkérelmet terjesztett elő. A per nem túl bonyolult jogi megítélésére, az elvégzett ügygondnoki tevékenységre figyelemmel a bruttó 400.000 forint ügygondnoki díj eltúlzott mértékű, jogi munkával arányban nem álló.

A kifejtettekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a keresetet elutasító részében annak helyes indokai alapján a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta, míg az ítélet ügygondnok díjára vonatkozó rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján megváltoztatta, és az ügygondnok díját bruttó 190.500 forintra leszállította.

A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 76. § (2) bekezdése és a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az ügygondnoki díj előlegezésére köteles, pereszes felperest kötelezte az alperes helyett eljáró ügygondnok 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése, 4/A. §-a alkalmazásával megállapított díjának megfizetésére.

Budapest, 2018. február 7. napján

. Gál Judit s. k.

a tanács elnöke

Dr. Rutkai Éva s. k.

előadó bíró

Dr. Molnár József s. k.

bíró

A kiadmány hitelül:

Gesztesi Diana
bíróági ügyintéző